

Det ville være dejligt at få et svar på det.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg fik ikke svar fra hr. Steen Gade. Tingene hænger altså ikke sammen.

Lad os lege den ulykkelige situation, at der nu kommer et forhandlingsresultat, som hr. Steen Gade må sige nej til. Hr. Steen Gade går derefter ud til vælgerne og forsøger at lokke dem til at stemme nej, og et flertal i Danmark stemmer så nej. Dermed kan Danmark ikke ratificere den nye traktat. Dermed virker den gamle traktat, som hr. Steen Gade og jeg er enige om forhindrer udvidelsen mod øst. Dermed har hr. Steen Gades nej til en traktat ført til, at vi ikke kan udvide mod øst, sådan som hr. Steen Gade og jeg gerne vil.

Det nej, hr. Steen Gade leger med, har nogle konsekvenser på et andet område, som hr. Steen Gade og jeg er enige om er utrolig vigtigt. Og det er dér, jeg synes, at logikken kikser en lille smule. Jeg kan godt forstå, at hr. Steen Gade, og det skal han have lov til, ønsker, at regeringen gør alt muligt mellem himmel og jord, og det respekterer jeg. Men når vi så når frem til, at forhandlingsresultatet foreligger, så har hr. Steen Gade da et logisk problem ved på én gang at gå ud og sige nej til en traktat og samtidig ønske udvidelsen mod øst.

Tænk, hvis han vandt folkeafstemningen. Det ville da være synd for østlændingen.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Statsministeren sagde i sit indlæg her for nogle timer siden, at der nu med den nye traktat ser ud til at blive tegnet en streg, sådan at det bliver klart, hvad EU-fællesskabet skal tage sig af og beslutte, og hvad medlemsstaterne nationalt beslutter. Hvad mente statsministeren helt konkret med det? Det vil jeg bede statsministeren forklare.

Dernæst: Ligger der ikke i det, at det indtil nu har været uklart, og det dermed er i strid med grundlovens § 20, som klart siger, at beføjelser kan overlades til overnationale organer i nærmere bestemt omfang. Det har det så ikke været.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg tror ikke, at hr. Peter Duetoft hørte efter, hvad jeg sagde.

SF ønsker et forhandlingsresultat, som vi kan sige ja til. Det betyder, at vi lægger maksimalt pres på regeringen. Så siger jeg, at der er to forhandlingsforløb. Det ene handler om forbeholdet, og dér kan regeringen levere den vare, som den vil, eller den vare, som SF kræver, hvis de to herrer, der sidder og repræsenterer regeringen hernede, gør det. Det er dem, der bestemmer det.

Forhandlingerne slutter nemlig ikke, før de accepterer formuleringen i Amsterdam, eller rettere: før de andre lande får accepteret den formulering. Det kan ikke slutte før. Det er det ene.

Så er der det andet forhandlingsforløb. Det er klart, at der skal indgås kompromiser på nogle væsentlige områder. For arbejdsløshedens vedkommende kan man kun komme til et vist punkt; der er altså et eller andet sted, hvor man ikke kan komme længere. Men vi opfordrer så til, at man på de punkter, som SF lægger vægt på, bider sig fast, og vi lægger især vægt på miljøområdet.

Det er vel klar snak.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Ganske enkelt: Når jeg stiller et så direkte spørgsmål til statsministeren, regner jeg også med at få et svar. Men da jeg kan forstå, at statsministeren ikke engang kan svare på, om han har tænkt sig at overholde det forslag om motiveret dagsorden, som hans parti er medfor-slagsstiller til, må jeg sige, at så kan Fremskridtspartiet overhovedet ikke have tillid til noget som helst af det.

Det vil sige, at det, der står som det eneste nye i den motiverede dagsorden: at regeringen skal holde tæt kontakt med Folketingets partier – det står der altså – og Folketingets Europaudvalg, jamen det ønsker man altså ikke at gøre. Man ønsker at køre videre, som man hele tiden har gjort. Der er nogle ganske få udvalgte, og de andre, som man ikke gider høre på, jamen dem gider man så heller ikke at orientere om, hvad der sker. Og vi taler endog kun om en 14 dages tid, så man skulle tro, at det var muligt selv for en statsminister at kunne overholde en motiveret dagsorden i hvert fald i 14 dage.

Men i hvert fald må vi sige, at Fremskridtspartiet kan ikke tilslutte sig en så utroværdig dagsorden, som man altså fra et flertals side har foreslået på nuværende tidspunkt.